

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 88.

Z KRAKOWA DNIA 3 LISTOPADA 1822 ROKU W NIEDZIELĘ

Z Berlina d. 26 Października.

O podróży N. Pana do Werony odebraliśmy następujące doniesienia:

D. 4 Października rano opuściwszy J. K. M. Neuchatel, raczył na wsi Lallance Hr. Pourtales przyjąć jeszcze śniadanie, wieczorem przybył do Lauzanny gdzie zanocował, a nazajutrz rano z terrassu Montbenon przypatrzył się widokowi na jezioro Genewskie i katedralner u kościołowi. J. K. M. opadował dnia tego w Vevay, wieczorem przybył do St. Maurice, odwiedził będącą na gorze pustynią i kościół Augustyjanów. D. 6 nocował w Turmann, d. 7 lechał do Brigg, zjadł śniadanie i udał się na górę Simplon. O godzinie w poł do 4tey wyjechał na najwyższy punkt tej góry, o godzinie 5tey przybył do wsi Simplon i tam nocował. D. 8 spuszczał się z góry Simplon, wiechał pod Jselle w granice Piemontskie i przybył o godzinie 1 z południa do Baveno. Tu wsiadł na gondolę i zwiedził Boromejskie wyspy, po których oprowadził go ich właściciel, Hr. Beromeusz, i powrócił do Baveno. D. 9 pocięchał do Sesto-Calende, przeprawił się przez Ticino na ziemię Medyolańska, a o godzinie 3 z południa przybył do Medyolanu. Naza-

jutrz przyjął odwiedziny Vicekrola, Arcyksięcia Raynera, iako też gubernatorów wojskowego i cywilnego, odwiedził nawzajem vicekrola, iadł u niego obiad i obejrzał dnia tego i nazajutrz osobliwości tego miasta. D. 14 opuścił Medyolan, iadł obiad w Bergamo i po obejrzeniu osobliwości tego miasta, udał się w dalszą drogę do Brescia. Obejrzawszy i tu d. 15 osobliwości, udał się w dalszą drogę i o godzinie kwadrans na trzeci z południa przybył w pożądanym stanie zdrowia, w towarzystwie Vicekrola Raynera, który go dogonił, prawie wraz z NN. Cesarstwem Austriackiem do Werony. Podczas J. K. M. wjazdu osada stała w paradzie, dawano z dział ognia i dony były kobiercami przyzdobione. Zaraz po przybyciu odwiedzili J. K. M. NN. Cesarz Austriacki, W. Xiążę Toskański i Xże Modeny, który odwiedził ich nawzajem i oraz Arcyksiężną Maryją Ludwikę Parmeńską. D. 16 w południe przybył tamże N. Cesarz Rossyjski, J. K. M. odwiedził go w jego mieszkaniu, potem iadł z nim obiad u N. Cesarza Austriackiego, a po południu odwiedzony został przez N. Cesarza Rossyjskiego. J. K. M. cieszył się w całej podróży najlepszym zdrowiem - doznał go w Weronie.

Z Paryża d. 16 Października.

Wczoraj przed Mszą Ś. Xiądz Jan-son miał prywatne posłuchanie u N. Króla. Potem pracował Monarcha z prezesem rady Ministrów i Xięciem Dondeauville.

W sobotę do Angielskiego Posła przybył tu nadzwyczajny goniec z Wiednia, a onegdaj wysłał tenże do Wiednia gońca. Do naszego Ministerstwa nadbiegł także onegdaj goniec.

Dziennik Ministrowski Sporów zawiera co następuje: "Gdy na Kongresie Wiedeńskim zaniedbano ustalić losu Hiszpanii, przeto Europejska polityka znajduje się nietylko względem Stanów, ale i względem Króla Hiszpańskiego w wielkim kłopotcie. Znajduje się w prawie narodów zasada, która usprawiedliwiłoby mogła zbroyne wniechanie się do wewnętrznych spraw Hiszpanii? — Nie — Na Kongresie Lajbachskim była mowa o powszechnym traktacie, przez który wszystkie Mocarstwa obowiązane się miały dać pomoc uciśnionemu przez Rewolucyjną Rządowi; ale ułożenie takiego traktatu podlegało wielu trudnościom. Jakoż rzecz ta wymagała wiele namysłu. Margr. Londonderry zaskoczył sławnym swoim w Lajbach oświadczeniem, iż prawo mieszania się nie zostało wyjaśnione. Na takowy przypadek służy tylko dotąd obawione w tem oświadczeniu prawo "ostatniey potrzeby," jeżeli zayścia bezpośrednio zagrażają "bezpieczeństwu ościennego Mocarstwa." Jest to, iak każdy poznawa, wcale nie inny wykład, i przez jeograficzne położenie Hiszpanii stać się bardziey, jeszcze niezrozumiałem. Francya jedna sądzić może, czyli jest zadowolona, lecz posiada "ostateczne sposoby do poparcia swojego

wdania. Idzie tylko więc o interes ogólny. Iaki Europa ma, w niecierpieniu konstytucyy niszczących władzę Królewską. To, zdaniem naszym, bydz może iedyną podstawą do traktatu; lecz iakże porozumią się Gabinety na czem zasada się ten ogólny interes i przez iakie sposoby i natężenie utrzymanym bydz może? Jestże niebezpieczeństwem dla ościennych krajów, dopoki zachodzą tylko domowę kłótnie? Nie służyć owszem te kłótnie za zbawienną naukę innym ludom? Nie powiedzianożby iż rzeczy byłyby inną wzięły postawę, gdyby im dozwolono iść spokojnie? Nie powinieże każdy kraj zazdrosnym bydz o niepodległość prawodawczy swey władzy? Jeżeli między terażniejszą Hiszpańską i Francuzką konstytucyją zachodzi różnica, nie zachodziż także różnica między kształtem Francuzkiego i innych Rządów? Wszystko to należy dokładnie rozważyć nim traktat zawarty zostanie. Nadto zachodzi pytanie, czyli zbroyną ręką lub uroczystem poselstwem traktat uskuteczniomy bydz ma, iak dalece rozciąga się wdanie i kto koszta wojny zapłaci? Nadewszystko życzyć należy, aby ciemny fanatyzm niewymagał od Rządów niebezpiecznych lub niepodobnych do uskutecznienia środków."

W dzienniku Goniec czytamy następujący artykuł: "Gdy dawniejsza konstytucya Hiszpańska zniszczoną została, Rząd Hiszpański wystawiony był przez dzienniki północne i nawet Konserwatora Paryzkiego za wzór i żaden z Gabinetów nie myślał o złagodzeniu tego surowego systematu. Z tego powodu Hiszpanie nie będą ufać obcemu wdaniu się i nigdy nie uwierzą, aby ich dobro miało na celu. Dziennik Sporów wytchnął

trudności, i jakie wdanie się za sobą ciąga, i starał się one usunąć przez przypisanie Francyi prawa sądenia o położeniu sąsiedzkiego kraju; lecz tego wyłącznego prawa nikt Francyi nie przyzna. Czemuż inne ograniczne państwa nie miałyby także prawa żądania zmiany w konstytucyi Francuzkiej? Sposoby wdania się, które wspomniany dziennik proponuje, są wcale niedostateczne. Uroczyste poselstwo byłoby tylko poprzednikiem wojny, a wojsko nie potrafi także spokójności w Hiszpanii przywrócić. Ta dopiero w ten czas nastąpi, gdy kraj nie będzie zewnątrz zagrożony, i byłaby już może nastąpiła, gdyby zewnątrz nie podlegano wojny domowej. Przeciwnie Ameryce nie może oprócz tego Europa nic z pomyślnością przedsięwziąć, a Hiszpania obcyć się może bez Ameryki. Dziennik Sporów posuwa tak daleko swoją przezorność, iż pyta się zawczasu, kto koszta wojny zapłaci? To nie na Kongresie, ale w Hiszpanii roztrzygnięciem zostanie. Koszta te ponieść na chwilę mogą Hiszpanie, ale nakoniec przelane strömienie krwi i łez spadną na tych, którzy ich zaczepili.

D. 13 rano umarł tu Poseł Pruski, Hr. Goltz, o czem onegdaj doniesiono J. K. Mł, a wczoraj pogrzebany został przy obrzędzie Ewangelickim na cmentarzu Oyców Lachaise.

D. 14 b. m. po południu policya skonfiskowała wyszły tego dnia Numer dziennika Konstytucjonisty, który zawierać miał artykuł X. Pradt pod napisem: *Mon Congres.*

Dziś odprawia się po wszystkich kościołach doroczne żałobne nabożeństwo za s. p. Królową Francuzką Maryją Antoninę.

Tak zwani kluciarze prowadzą tu znowu rzecz swoją i d. 14 b. m. na publiczney ulicy pokaliczyli kilka dziewcząt.

Dziennik Sporów odwołuje umieszczone doniesienie, iakoby Jenerał Berton bez pomocy duchowney umarł, przytaczając list X. Oficjalna w: Poitiers Lambert, że umarł iako Chrześciana zaopatrzony SS. Sakramentami.

Do Marselii przybywa co raz więcej wychodniów Greckich. Tanż odebrano wiadomość z Algieru, że społeczeństwo dowiedziawszy się, iż Zjednoczone Stany północney Ameryki dopomagają Grekom, tak dalece ich Konsula znieważyło, iż musiał do Mahon uciec.

Od granic Hiszpańskich d. 7 Października.

Katalonia w skutku dziejnych środków Rządu wystawia teraz wcale inny widok. Nadzieje konstytucjonistów wnoszą się, a bojaźń stronników Rejencyi się powiększa. Fakcyjniści nie przedstawiali na spustoszeniu wzgorzów i rownin Urgelskich, Tarragony, Vich i Lampourdan, ale chcieli także nadbrzeża nasze opanować, dla urządzenia rozbójników morskich, w celu przecięcia wszelkiego związku wodą; lecz cofają się teraz do dawnych kryjówek i odstępują od urojonych swoich planów. Fanatyzm zamiast zyskania nowych stronników, traci codziennie swój wpływ i mnóstwo uwiedzionych ludzi czeka tylko na ogłoszenie powszechnego przebaczenia, dla powrota do domów.

D. 4 b. m. niedaleko Tafalla zaszła krwawa potyczka. Jenerał Espinoza walczyl z 5 do 600 ludzi przeciw 15 do 1800 rojalistów pod dowództwem Aradando, pokł nie nadeszły mu posiłki, które u-

derżyły z boku na nieprzyjaciela i znaczną mu klęskę zadaly. Do Pampelony przyprowadzono do 200 jeńców, a reszta nieprzyjaciół uciekła w nieładzie do swego obozu pod Jratí.

Z Saragossy wyszło 1800 ochotników, dla walczenia pod Jenerałem Mina przeciw facyjonistom. Jenerał ten ciągle główną swoją kwaterę ma w Cervera.

Gazeta Urgelska pod d. 30 Września zawiera uchwałę Rejencyi z d. 25 t. m. nakazującą zwrócić Arcybiskupowi Tarragony wszystkie dochody.

Figueras znajduje się ciągle w mocy konstytucyynego woyska. Pogłoska o zdobyciu Tarragony przez woyska wiary, jest równie zmyślona, iak o oblężeniu przez nie Leridy.

Wszystkie dywizye woyska wiary, na które nacieraia woyska konstytucyynne, cofaia się do Salsona, dla zabezpieczenia przeciw napadowi miasta Urgel.

Z Madrytu d. 8 Października.

Wczoray o godzinie w pół do 12tey N. Król otworzył posiedzenia nadzwyczajnych Stanów. Dla przyięcia Króla wyznaczona była deputacya z 30, a dla przyięcia Królowey z 20 członków. Królowa w towarzystwie Infantek zaięła przez znaczne miejsce. Król przybył do sali w towarzystwie Infanta Karola, i otoczony Ministrami, &c. usiadłszy na tronie, zagaił następującą mową posiedzenia:

“Mci Panowie Deputowani! Prawdzewie nagłe okoliczności nakłoniły mnie do zwołania do boku moiego reprezentantów narodu, którzy z wielu względów naiego zaufanie zasługuią. Moie ożyło na nowo widząc was w tey świątyni ustaw zebranych, ponieważ spieszno zapobieżonem zostanie niebezpie-

ściom i potrzebom oyczyzny. — Nieprzyjaciiele konstytucyi użyli wszystkich sposobów, które im tylko równie okrutną, iak nierozsądna namiętność poddać mogła, dla wciągnienia znaczney liczby Hiszpanów do zbrodni. Serce moje jest rownie iak wasze udręczone klęskami, które ta zuchwałość ściągnęła na Katalonią, Arragonią i inne nadgraniczne prowincyje. — Do was należy przedsięwziąć skuteczne środki przeciw temu opłakalnemu nieładowi. Naród potrzebuie wiele rąk dla poskromienia zaiednym zamachem śmiałości zbuntowanych dzieci, a walęczeni i wierni obrońcy, którzy na polu sławy słužia, żądaią potężnego wsparcia, ażeby mogli powołania swiego dopełnić. — Ludy iednaili sobie nawzajem szacunek przez okazanie w pewnych okolicznościach tęgości i sily. Hiszpania z położenia swiego, nadbrzeżów płodów i cnot swoich zasługuie na zaięcie znakomitego stopnia na polityczney kartcie Europy. Wszystko wymaga, aby przybrała nakazującą i silną postawę, dla uzyskania poszanowania, iakiego jest godną. Wszystko wskazuje, iak konieczną jest rzeczą zawrzeć związki z kraiami, które znaią wartość prawdziwych naszych bogactw. — Niepotrzebuie tu wspominać o sławie i zasługach Hiszpańskiego woyska, które jest wzorem bezinteresowności i miłości oyczyzny. Heroiczne jego poświęcenie się dla niepodległości narodu dostatecznie są wiadome, a na terażniejszą jego służbę w sprawie wolności patrzy cała Europa. Zbrojni ci obywatele żądaią rozporządzeń i przepisów zgodnych z zasadami i postępem sztuki lwoienney. Zwyczajne Stany zatrudniły się na przeszłych posiedzeniach ważną tą pracą, którą wy

w teraźniejszych ilościach ukończyć powinniście. — Gdy posiadamy już k. dex kryminalny, przez który oszczędzona została nieznośna praca sędziom przewracania folioliów przez co sprawiedliwość stawiała się tylko zawikłaną, potrzeba zatem, aby w duchu tego kodeksu przepisany był porządek postępowania sądowego. — Oto są Mości Panowie Deputowani narodu, ważniejsze przedmioty, dla których zwołanemi zostaliście. Inne niemniej ważne będą wami wciągu posiedzeń podane. Jakkolwiek zawikłane i utrudniające są te przedmioty, nie przechodzą jednak waszego światła i patriotyzmu. Połączenie wszystkich przyjaciół wolności, którego ja i Hiszpania oczekujemy, nada waszym pracom nową świetność. — Oby dobrze myślący obywatele ucieszyli się z powtórnego waszego zatrudnienia się ich dobrem, a zlechętni zależeli w Kongressie narodowym nieprzelamaną tamę przeciw zbrodniczem swoim zamachom!

Król wysłuchawszy odpowiedzi prezesa, w której zapewnił, iż nadzwyczajne Stany zatrudnią się wskazanymi im przedmiotami, oddalił się przy takich samych obrzędach iak przybył. Cała ta uroczystość odbyła się w największej spokojności i porządku.

— D. 9. —

Na wczorajszym posiedzeniu podali Ministrowie wojenny i skarbowy Stanom przełożenie potrzeb wojska i skarbu. Stany nakazały, pomimo oporu niektórych członków, to przełożenie drukować. — Wojsko nasze składa się teraz z 51,585 głów piechoty i 6,550 jazdy. Podług planu, który Minister podał Stanom, doprowadzona być ma piechota do 89,441 głów, a jazda wraz z artyle-

ryją do 13,640.

Zapewniają, iż dziś nadbiegł goniec od sprawującego nasze interessa w Wiedniu, po którego przybyciu zebrała się zaraz rada stanu i krzyżują się rozmaite w publiczności wieści.

Jenerał Zarco del Valle, który dowodzi teraz w Arragonii, przeznaczony jest na Posła naszego przy Dworze Londyńskim. Zastąpi go w dowództwie Jenerał Velasco, który stałością i mężstwem wstawił się w Sewilli.

Wszędzie, gdzie tylko pokaże się Riego, obecność jego wzbudza wielki zapal. W Antaguera, Malaga, &c. przyymowano go z wielkimi uroczystościami.

Rząd zająć kazał dochody Biskupa Minorki, ponieważ został członkiem Urzędzkiej rejencji.

Zbiegły do Baiony Biskup Pampelony zabrać z sobą miał potajemnie wszystkie skarby tamtejszego kościoła katedralnego.

Jenerał inspektor piechoty Hr. Abisbal, iak tylko dowiedział się, że brat jego, Karol Odonel, przeszedł do przeciwników konstytucyi i został naczelnym Wodzem wojska wiary, prosił zaraz o uwolnienie od obowiązków, aby przez postępek brata swojego nie utracił zaufania narodu; ale Król kazał mu oświadczyć, iż zupełnie kontent jest z jego usług.

Jenerał Mina nie opanował Cervera szturmem i osady nie wyciął; wszedł tam owszem bez oporu, ponieważ royalści w liczbie 8000 ludzi z 15 działami opuścili to miasto przed jego nadejściem.

Jenerał Odaly, nowy nasz jenerał kapitan, wyraził w odezwie do żołnierzy: "Konstytucya jest moim Bożyszczem i gdybym tysiąc życiów posia-

dał, poświęciłbym je za nią. Wiadomo mi, iż w niektórych miejscach niewiadomość, fanatyzm i barbarzeństwo wydały wojnę sprawiedliwości, filozofii i rozumowi; lecz nasi towarzysze oręża walczą przeciw tem poczwarom z równą odwagą iak pomyślnością. „

Z Tryjestru d. 8 Października.

Przez Zante nadeszły tu nowe ważne z Morei doniesienia d. 22 Września. Turcy zrobili d. 16 Września wielką z Koryntu wycieczkę, lecz z stratą do 4000 ludzi odpartemi zostali. Grecy wpadli potem do miasta i portu Koryntskiego i oba osadzili. W Koryncie znajdować się ma do 3000 ranionych, którzy kłopot Turków pomnażają i pomimo otrzymaney niedawno żywności do kapitulacyi względem zamku zmusić ich mogą. (Poźniejszy list z Raguzy pod d. 2 b. m. donosi krótko, iż zamek Koryntski poddał się d. 24 Września po przegranej potyczce Kolokotroniemu.) — O flocie Tureckiej dowiadujemy się, iż ta ścigana od Greków wzdłuż brzegów Morei na przezimowanie do Dardanelów płynęła, i d. 13 Września do odnogi Napolii zawinęła. Jak tylko dowiedziała się Grecka flotta o tym kierunku nieprzyjaciela zebrała wszystkie swoje okręty i czyniła przygotowania do uderzenia na niego w tych wodach. W krotce więc oczekiwać należy ważnych doniesień. (O pobiciu wyszłego z Stambulu nowego oddziału floty Tureckiej (zobacz artykuł z Włoch w przeszley Gazecie Krakowskiej) doniósł wprawdzie Monitor pod d. 12 z Korfu, ale najnowsze listy nie o tem nie wzmiankują.)

Z Londynu d. 15 Października.

Xze Leinizet pniechał w sobotę do Windsor dla złożenia Królowi iśwotego

uszanowania.

Posel Portugalski o'wiedzil w piątek P. Caninga. Jia to Liwerpool udzielo s ynom P. Caninga i Jenerałowi Gascogne prawo obyw telstwa.

Listy z Hawanny pod d. 4 Września donoszą, iż do Werakruz nadeszła wiadomość, że Jenerał Gwadelup Vittoria, który wiele dopomagał Jurbide, teraz niyszemu Cesarzowi Meksykańskiemu, oderwał się od niego, ogłosił Rzeczpospolitą Nowey Hiszpanii i pobił iego Jenerala Santa Ana pod Puebla.

O domach wariatów w Anglii i we Francyi.

Od dawnego czasu, upowszechniło się między ucywilizowanemi narodami moralne wyobrażenie, tyczące się obchodzenia z temi ludźmi, którzy pozbawieni rozsądku, tracą najpierwsze dobro człowieka, to jest wolność. — Utrata wolności, czyniąca człowieka do z ierzgt podobnym, nayboleśniejszą zdawać się musi dla tych bezrozumnych, którzy czasami przytomność odzyskują, i dla tego ludzkość każe ile możności osładzać los tych nieszczęśliwych ofiar zgryzoty, zapomnienia, a nayczęściej nieszczęścia. — Lecz iak mało te zgodne z ludzkością uwagi w praktyce zachowywane bywają, przekona nas następujące pismo ied ego zuczonych Angielskich, który zwiedził naysławniejszy Instytut Anglii i Francyi.

„Z okropną myślą o te wszystkim, co slyszalem dawniey o domie wariatów w Martfields, zbliżyłem się do miejsca, w którem spodziewałem się uyrzeć rozdzierający obraz nędzy ludzkiej. Z zadziwieniem atoli uyrzałem nowe Biedlam (Bethlehem), tak wesole i porządne, że się tego po domu wariatów spodziewać nie bylo można. Kózby mógł

wierzyć, że w dziewiętnastym wieku, a to nawet przed kilku latami, w stolicy Angielskiej i pod okiem Doktorów, znanych z gorliwej ludzkości, wypełniane było okrucieństwo, którego najgorsze dzieje najgorszych czasów wstydziliby się musiały. W iedney celce znaleziono nieszczęśliwego, który był przez 12 lat wciąż do łóżka przykuty, i tak mocno obciążony kajdanami, że zaledwie mógł się obrócić. Nigdy nie wchodzono do tego więzienia przez drzwi, podawano tylko pożywienie przez dziurę nieszczęśliwym, którzy byli bez nadziei i pomocy do czasu, póki Kommissyia przez Parlament wybrana na pomoc im nie przybyła.

“Nowy gmach jest piękny i obszerny; nie jaśnieją na nim zewnątrz świetne ozdoby budownicze, które za pośmiwisko nieszczęścia wewnątrz panującego, uważaćby można, lecz cała architektura jest gładka i prosta. Budowniczzy starali się tylko o wygodę dla cierpiących. W domu tym jest 200 waryiatów. Największy panuje porządek w iedzeniu, piciu i spaniu; nigdy nie daie się czuć odrażającego zapach, a nawet na przypadek smutnego stanu chorych, w którym ci pozbawieni są wszelkiej władzy nad sobą, używani są środki zachowujące zupełną wygodę i czystość. Wielu chorych przechadzało się swobodnie i spokojnie po dziedzincu, lub rozmawiało, między sobą na kurytarzach, z których był widok na ulicę. Jeden tylko chory, w celi swojej przykuty był do łańcucha. Ten był zupełnie wściskły i na kilka dni przed naszym przybyciem zabił iednego ze swych towarzyszow cierpienia. Wykopawszy na dziedzincu kamień, znalazł przypadkiem starą klingę od noża, którą przymocował do drewnianej rękoiści i opróg

wyostrzył. Potem wpadł wśród dnia na nieszczęśliwą ofiarę, i w przytomności wielu świadków waryiatów, zabił ją dwudziestu ranami.”

Okoliczność ta dowodzi niedbalstwa w doglądaniu chorych; autor, z którego powyższy wyjątek umieściliśmy, chwali łagodne obchodzenie się z choremi, radzi tylko, aby mniej używano kluczy i zapór żelaznych, których ustawiczny dźwięk iak w więzieniu słyszeć się daie.

Jakkolwiek dom waryiatów w Bedlam na pochwałę zasługete, przecież w innych okolicach Anglii stan tych nieszczęśliwych iest ciągle opłakany. Tyczy się to mianowicie obchodzenia się z niemi, ich żywienia i ubierania, w czem największe skąpstwo panuje. Przytłumiono w nich uczucia właściwe płci, a wszystkie zgola używane środki, dążą do zniszczenia zupełnego sił umysłu i ciała, mogących nietylko na chorych, ale nawet na zdrowych skątkować. Gazeta Angielska *Literary Gazette*, podaie przykłady dowodzące, iak dalece w Anglii mało udoskonalono sposoby leczenia chorób umysłowych. W roku 1820, zabił się ieden człowiek osłabiony na umyśle, żyjący w domu waryiatów w Hoxton, opowiedaiąc wprzód, o okrutnem z nim obchodzeniu się, przez które, utraciwszy nadzieię stania się ludziom użytecznym, oddał się rozpaczy. Doktorzy zwiedzaiący w 1815 roku dom dla 150 maytków chorych na umyśle w Hoxton, znaleźli go w największym nieładzie, za pożywienie hadto chorym dawano mięsa; mięso solone i ser, były prawie ich zwykłym pożywieniem, a, co większa, nie było nawet ieszcze wanny do kąpania chorych. Doktorzy ci, dopiero postarali się o to, że 50 chorych, których wybrali, dostało wspólny stół, przy któ-

rym każdy miał drewniany talerz, drewnianą łyżkę i kubek cynowy. — O tem wszystkim nie myślano wcale dawniej.

gorzej jeszcze jest w tym względzie we Francyi. Dostęć przypomnieć sobie to, co niejakki Esquirol w tej mierze powiedział. Prawie wszędzie wyjąwszy dwa Instytuta Paryżkie Salpêtrière i Bicêtre, w których oddawna zarzucono kajdany, w których tysiące chorych rozmaitego stanu wieku i płci, leczonych bywa bez bicia i kajdan, znalazł Esquirol mieszkania chorych zaniedbane, wilgotne i zupełnie niezdrowe. — Mieszkania te, są okropne, bez przystępu powietrza i światła, tak jak ulice brukowane, a czasem nawet jeszcze niższe. Często znajdują się w nich tylko drzwi od przodu i otwór z drugiej strony, a często nawet drzwi tylko. Wiele z tych przegród podobnych jest do klątek wystawionych na wszelki wpływ powietrza. Wszystko zgoła w tych Instytutach zdaje się być dla poniżenia ludzi i dla odebrania im istotnych środków do utrzymania życia potrzebnych. Nieszczęśliwi często nawet łóżek nie mają, i na słomie na ziemi leżeć muszą. Wszędzie prawie obłąkani, ci nawet, którzy płacą za swoje utrzymanie, są prawie nędzy i łachmanami okryci. Dają im podarte suknie chorych, żebraków i więźniów, którzy się w jednym z nich domu znajdują. W jednym z tych Instytutów, znalazł Esquirol jednego obłąkanego zupełnie nagiego na gołej ziemi leżącego; dozorca powiedział mu, że tylko co 14 dni słomę świeżą dawać może. Pężywienie chorych było więcej szkodliwe niż użyteczne; zwykle dawano im suche barzyny i ser. Jest to wielką uroczystością dla chorych w Tours, kiedy przełożona zakonnica raz w tydzień każe im zbroić ręką z wnętrzości byłą za-

bitych. Winnych miastach Francyi, dają obłąkanym, jak więźniom co drugi dzień tylko, trzy funty chleba i garcelek wody. — W żadnym domu wariatów nie znajdzie się pokój, po którymby obłąkani przechodzić się mogli; czasem tylko znajdzie się dziedziniec dla wszystkich chorych bez względu na płeć. Wariaci szkodliwi, są zwykle zamykani, a na podwórzu znajdują się łańcuchy, do których chorzy przywiązywani bywają, dla używania, jak mówią ich dozorca, świeżego powietrza. Mało jest w tych Instytutach dozorców, lub ci po większej części są ludzie bez najmniejszego doświadczenia, nie znający innych środków do ulżenia cierpienia chorych, jak bicie ich i kajdany. Kajdany te, wszędzie są używane. W Tuluzie, znalazł Esquirol 20 łóżek, nad któremi wisiały łańcuchy, te zaś w nocy przywiązywały się do żelaznych pasów, koemi chorzy byli obwiązani, i tak przez całą noc zostawieni. W wielu domach, dozorca chodzi ciągle z skórzanymi batami, a najczęściej związane klucze za narzędzie do bicia im służą. W wielu Instytutach nie masz nawet doktorów, służący tylko leczą nieszczęśliwych przez zanurzanie ich w wodzie, zamykanie, i inne środki; sądząc, że dostęć uczynili, kiedy udzielają żywności chorym, których do stanu nieuleczenia doprowadzili. Istotną zatem potrzebą jest, aby w tych domach obłąkani od chorych, żebraków i więźniów odłączonemi zostali.

Z tego krótkiego rysu okazuje się, że tak we Francyi jak w Anglii, urządzenie Instytutu obłąkanym, wielu popraw wymaga, mianowicie ze względu na pierwsze zasady psychicznego leczenia chorych, co we wszystkich Instytutach Saskich i w ogólności Niemiec oddawna jest w używaniu.

DOBATEK

DO N^W 88.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 3 LISTOPADA 1822 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Wiednia d. 25 Października.

Podług urzędowego doniesienia z Bukarestu nowy Hospodar Wołoski, Xże Grzegorz Ghyka, przybył dnia 25 Wziesnia o godzinie 5tej z południa do Bukarestu bez wszelkiej okazałości i wysiadł do mieszkania, które przed powołaniem swoim do Stambułu posiadał. Publiczny wjazd odprawił dopiero po poprzednich przygotowaniach d. 6 b. m. Dotychczasowa osada Bukarestu odciągnęła d. 27 Wrzesnia za Dunaj. Zaraz po odciągnięciu Tureckiej osady obiał mianowany Beschli Aga Kapidzi Baschi Kawons Cglu utrzymanie bezpieczeństwa publicznego z około 2000 ludzi, którzy jak niegdy Arnautowie będą po całym Xięztwie rozłożonemi.

Do Jass nowy Hospodar Maltański, Xże Jan Sturdza, odprawił d. 11 b. m. wjazd publiczny. Przybyła z nim straż pod Beschli Elis Agą wynosi około 1000 ludzi, która podobnie jak w Wołoszczyźnie, będzie po różnych powiatach rozłożona. Do 9 b. m. ustąpiły i z tego Xięztwa woyska Tureckie, a zatem z obu Xięztw wyszły zupełnie woyska Turckie.

Z Włoch d. 12 Października.

D. 11 Wrzesnia banda rabusiów przez

wywarcie drzwi wykradła z Jezuickiego kolegium w Novarra 42,701 lirów w gotowiznie. Rząd Sardyński wyznaczył 500 lirów nagrody za odkrycie zloczyńców.

Do Werony przybędzie także W. Mistrz zakonu S. Jana (niegdy Maltańskiego) Busca, który d. 7 b. m. z Catania do Genui przybył. Oyciec S. popierać ma przywrócenie tego zakonu na dawny stopień; zachodzi tylko pytanie: gdzie znaleźć dla niego niepodległą siedzibę, bo Anglija nie zechce zwrócić Malty, a dawniejsze jego posiadłości, jak n. p. Akra i Rodus znajdują się w mocy Turków.

Do Wenecji przybyli d. 10 b. m. Xiążęta Hardenberg i Wellington. Przed nimi przybyli także PP. Czerniszew, Ożarowski, Taritszew i inne do orszaku Cesarza Alexandra należące osoby, i udaly się potem do Werony.

Biskup C. . . w Romanii uciekł do Rzymu, ponieważ niegodziwi ludzie strzelili do niego, ale go nie ranili. Sledzą teraz tych zabójców, którzy zapewne do licznego związku Węglarzów w Romanii należą.

Królewic Następca tronu Szwedzkiego przybył d. 6 b. m. do Rzymu i wy-

siadł do pałacu Negroni.

Thordwaldsen pracuje teraz nad piersiem Cesarza Alexandra. Marmor nań zprowalzony jest z nowej kopalni w Toskanii, który jest tak biały jak Kararyyski, ale miększy i do delikatney roboty zdatniejszy.

Od granic Turckich d. 8 Października.

Z Stambulu piszą: Do ferimanu względem złożenia złotych i srebrnych naczeh za rewersami, dołączona także jest zmiana wszelkicy monety na lekszą. Kłopot Porty zwiększa się codziennie, i lubo cieszymy się spokojnością, lekamy się wszelako wkrótce zaburzenia. Porta odebrała d. 22 Września urzędowe doniesienie, że Grecy osadzili na nowo miasto i port Koryncki, lubo Turcy znajdowali się jeszcze w posiadłości zamku. Podług wszystkich doniesień Morea stała się grobem dla Turków. Jeżeli doniesienia z Morei są niepomysłne, tedy nadeszłe przez Tatarów z Mezopotamii i Armenii bardzley jeszcze zatrważające. Podług tych doniesień zostali Turcy d. 12 Września pod Trebizondą w liczbie 50,000 na głowę przez Persów zbiteni i ostatnia weszli do Trebizonty. Cała Mezopotamija i większa część Armenii zostały przez Persów zdobyte i woysko ich ciągnie przeciw Natolii. Wiele powiatów w Armenii nad morzem Czarnem podniosły rokosz. Jeżeli nie uda się Porcie zawrzeć pokóy z Persyją, tedy nader ważne nastąpić mogą wypadki.

Gdy Turkom niewolno już używać szalów, tedy najpiękniejszego dostać teraz można za 100 piastrow. — Grecy, którzy znajdowali się jeszcze w Stambule uciekali na wszystkie strony. D. 20 Września zapalono tam z umysłu wiele Greckich mieszkań.

Listy z Bitoglia pod d. 19 Września donoszą: że Jenerał Normann łącznie z Bozzarisem i 4000 Suliotow przybył do Piąciu Studzien o 6 godzin do J. od Janiny i ciągnie przeciw Larissy. Janina byłaby już w jego mocy, gdyby nie odstraszało go grasujące tam morowe powietrze. Sprawa Greków idzie przedziwnie. — Osnowę tego listu potwierdzają wychodnie, którzy przed 22 dniami te okolice opuścili.

Podług Spektatora Smirneńskiego głód przymusił Turków do ustępu z Morei. Widać ztąd, że i Dywan nauczył się już sztuki pokrywania klęsk swoich. — Churszyd Basza widząc do czego osluzzy okrutne środki, wydał teraz rozkaz za rozkazem aby oszczędzano Chursetlianów, ale już zapozno. Który z Greków miał pieniądze to uciekał, upodzy zaś ucnwycili oręż.

UW I A D O M I E N I E.

W Ciągnieniu wielkicy Lotteryi na państwo Ernsdorf i piękną wieś Ellgott w Wiedniu nie zażydzie zadna więcet wólka.

Przez naywyższe Pozwolenie ciągnienia tej Lotteryi oznaczone są niezmiennie i przedsięwzięte będą: pierwsze d. 7 Stycznia, a drugie d. 27 Lutego 1823 roku.

Do tej Lotteryi oprócz wzmiankowanych dobr przywiązane są znaczne wygrane w pieniądzech w liczbie 3619, iako to: 25,000 Zr. 20,000 Zr. 10,000 000 Zr. 1000 Zr. 500 Zr. i na dol aż do 20 Zr. w Wieleńskicy Walucie, w ogóle 183,522 Zr. Daley oznaczonych jest 100 premiów dla samych bezpłatnych losów, od 10,000 Zr. 1000 i na dol aż do 50 Zr. w ogóle 20,000 Zr. a zatem wygrane w gotowiznie wynoszą razem 203,522 Zr.

W przypadku gdyby wygrywający nie chcieli tych dobr obiać, tedy wygrywałacemu wielkie państwo Ernsdorf

ofiarowanych jest za nie 35.000 Czer: złotych w złocie, czyli 400,000 Zr. W. W. a wygrywającemu piękną wieś Ellgöt 40,000 Zr. w cwancigierach, czyli 100,000 Zr. W. W. które za zwrocciem oryginalnych losów zaraz gotowizną wypłaconemi zostaną.

Oddanie nieobciążonych żadnemi długami tych dóbr nastąpi zaraz po wygraniu, a wypł ta wygranych pieniędzy w 14 dni po każdym ciągnięciu przez zaręczający za te wygrane Handel hurtowny D. Coiths Synów w Wiedniu.

Dla odpowiedzenia życzeniu grającej Publiczności, postanowił właściciel pomnożyć liczbę bezpłatnych losów i płacącymi 10 losów przydać iedyndasty bez-

płatnie. Uwiadomia się o tym szanowną grającą Publiczność w tym iedynie życziwym zamiarze, aby chcący z tego dobrodziejstwa korzystać spieszyli się z zakupowaniem losów.

Los kosztuje w Wiedeńskiej Walucie Zr. 15. — Dostać ich można w Krakowie w Kantorze Franciszka Antoniego Wolfa przy Rynku.

TEATR NARODOWY.

We Czwartek dnia 7 b. m. dane będzie Drama w 4ch aktach przez Panią Walsenturm napisane, pod nazwiskiem: *Puszcza pod Hermansztadt.*

DONIESIENIA.

Wydział Spraw Wewnętrznych i Policji w Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. — Podaie do powszechney wiadomości, iż stosownie do y. 54 Ordynacyi Bractwa Miłosierdzia i Banku Pobożnego poczynszy od dnia 11 Listopada r. b. aż do końca tegóż miesiąca odbywać się będzie w Domu Brackim przy ulicy Siennej pod L. 53 położonym Licytacya Kleynotów i Sukien zastawionych, a mianowicie Fantów Kleynotowych od dwóch lat, a Sukien od roku do dnia 31 Lipca r. b. rachując niewykupionych; obok czego ostrzeżają się strony interessowne, iż nadwyżka po wytrąceniu należności Bankowey zastawiającym oddaną będzie; gdyby zaś przez lat 6 od 11 Listopada r. b. rachując niebyła żądana, podług Ordynacyi stanie się własnością Banku Pobożnego. — W Krakowie d. 24go Października 1822 roku.

Senator Przydujący

X. Zarzecki.

Konwicky, Sekr: Wydż:

Pisarz Trybunału Iwszey Instancyi Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. — Podaie niniejszem w skutek Art: 960 K. P. S. do publiczney wiadomości, iż na Audyencyi Trybunału Iwszey Instancyi W. M. Krakowa pod L. 106 w Krakowie posiedzenia swe odbywającego, przez publiczną Licytacya sprzedanym zostanie Dom umurowany z przyległym Ogródkiem pod L. 71 w Gaiinie VI. Miasta Krakowa na Kazimierzu stojący, w połowie iedney do niegdy s. p. Franciszka Schmid, w drugiej połowie do Pani Teresy z Schmidow Brylińskiej należący, a to w drodze Pertraktacyi Majątku spadkowego po s. p. Franciszku Schmid, na łączne popieranie tak z strony Pani Teresy Schmidowey Wdowy a Małoletnich dzieci i Sukcessorów s. p. Franciszka Schmid a Obywatela M. Krakowa, to jest: Maryanny i Magdaleny cerek Matki i Opickunki, w tymże Domu pod L. 71 na Kazimierzu wraz z Małoletniemi córkami Maryanną i Magdaléną zamieszkałey, oraz przydanego Opickona Ur. Michała Stankiewicza Obyw: M. K. : w Krakowie pod L. 607 przy ulicy Szpitalney zamieszkałego; iako też i Pani Teresy z Schmidow Brylińskiej, w asystencyi Męża swego P. Franciszka Brylińskiego Obyw: Król: Polskiego czyniący w Wsi Szreniawicę w Woie-

wództwie Krakowskim Królestwie Polskim zamieszkały, bezpośredni Właściciel
ki połowy tegoż Domu.

Zbiór objaśnień Prawa własności, i warunki Licytacji, złożone są w Kancellaryi naszej Pisarza Tryb: I. Inst: W. M. Kr: których przeczytanie w godzinach zwy-
czajnych każdemu pretendentowi jest wolnem; zbiór ten i warunki odczytane zo-
stały według przepisu Art: 959 K. P. S. w dniu 5tym b. m. i r. na Audyencyi Try-
bunału I. Instancyi W. M. Krakowa, a następnie termin do drugiej publikacyi wa-
runków Licytacji i do Licytacji przygotowawczej oznaczonym został na dzień dwu-
dziesty szósty Listopada r. b. 1822 na który Pretendenci opatrzeni w Vadium Złopol.
400 wzywają się.

Cena pierwszego wywołania 3685 Złopol. 8½ gr. — W Krakowie d. 24 Paź-
dziernika 1822 roku.

Kuliczkowski, Pisarz.

Niżej podpisany ma honor donieść, iż będąc osobiście na ostatnim Jarmarku w Lipsku,
sprowadził do swego Magazynu w Sukiennicach będącego znaczną partycją Sukien,
Double brocha, Kaźmirów, Wigoniów, Kortów w różnych gatunkach i kolorach,
z pierwszych fabryk Sedańskich, Louwier, Verwier i Niderlandzkich, co wszystko
za mierną i rzetelną cenę (a prix fixe) przedawać ofiaruje. — W Krakowie dnia 1
Listopada 1822 r.

Kajetan Fuchs.

Pisarz Trybunału I Instancyi W. M. Krakowa i Jego Okręgu podaje do wiado-
mości publicznej, że P. Jacek Kawecki Komornik przy sądach tutejszych skutecz-
nił d. 22 Stycz: 1822 r. zajęcie domu w Krakowie Okr: I Gminie VII na Kleparzu
pod L. 55 między Domami sąsiedzkimi Walentego Fidzińskiego z jednej, a P. Ga-
iewskiego z drugiej strony stojącego, P. Kaspra Burskiego własnego (którego naie-
nikiem jest Jozef Frosinski) a to na satysfakcyą summy kapitałney 2375 Złp. w
monecie srebrney z prowizyją po 5 od sta od daty wezwania to jest 2 Listop: 1820
r. należący się z mocy obligu Urzędowego przed P. Antonim Matakiewiczem Pi-
sarzem Aktowym Publicznym W. M. Kr. i Jego Okr: d. 3 Sierp: 1818 r. przez Pana
Józefa Burskiego Obyw: Kraiowego właściciela domu wyż wspomnianego w tymże
domu zamieszkałego na rzecz i osobę W. Felixa Lisowskiego, Obyw: Kraiowego w
Dobrach Narodowych Bolechowice w Okręgu M. W. Krakowa leżących przez siebie
dzierzawionych mieszkałego. Protokół zajęcia tegoż domu PP. Wincentemu Ka-
sprzyckiemu jako Wóytowi Gminy VII i Aloyzemu Filipowiczowi jako Pisarzowi
Sądu Pokoju Okręgu I W. M. Krak: d. 25 Stycz: 1821 r. prawnie wręczonym, ten-
że Vol: III księgi zajęć Aktów hipotecznych W. M. Krako: i jego Okrę: d. 19
Lutego 1821 r. na karcie 95 Nro 15, a w Kancellaryi Pisarza Trybu: I Inst: w księ-
dze II zajęć nieruchomości od strony 598 do stron: 602 d. 3 Marca 1821 wpi-
sanym został. — Sprzedarz tego domu popierać będzie W. Felix Słowiński O. P. D.
Patron przy Sądach tutejszych w Krakowie przy ulicy Szerokiej pod L. 78 zamie-
szkały. — Po odbytych trzech publikacyach termin do licytacji stanowczy na dzień 22
Listopada 1822 r. wyznaczonym, a cena szacunkowa na pierwsze wywołanie w sum-
mie 2641 Złp. gr. 25 ustanowioną jest. — W Krakowie d. 30 Paźdz: 1822.

Kuliczkowski, Pisarz.

W Gminie gmey Zwierzeniec, w Półwsiu pod Nr. 26 na trakcie do Pruss
znayduie się do wydzierżawienia dworek z 4 izbami, 2ma sklepami, stajniami, pi-
wnicami, ogrodem i wszystkimi do tego dworku potrzebami. Chęć zadzierżawie-
nia mający zechce się udać na teraz do W. Kapalskiego na Podelwju w ulicy Grodz-
kiej mieszkałego, a później do właścicielki powyższego dworku.